

«Ліст з вайны»

Мая ж ты, любая Алеська,
Табе пішу сваё пісьмо.
Магчыма, што і з паднябесся,
Магчыма, што і не дайшло.
Ох, тут, Алесечка, нядобра
І страшна вельмі на вайне.
Нікому я не пажадаю
Такіх пакут, як у мяне.
Сядзім цяпер мы ў акопе,
І то такое рэдка ў нас,
Бо пасядзець няма калі тут,
І не для гэтага наш час.
Знайшоў я некалькі хвілінак
Ліст напісаць вам, бо без вас
Мне вельмі цяжка, дужа сумна,
Ратую я жыццё для нас.
Успамінаю я твой голас,
Усмешку мілую тваю.
Маю маленькую дачушку
У кароткіх снах я часта сню.
Пасля такога сну заўсёды
Слязіну радасці пушчу
І забываюся адразу,
Што, можа, хутка і памру.
Не плачце толькі, дарагія,
Не пралівайце дужа слёз.
Я абяцаю, што вярнуся,
Мо будзе лігасцівы лёс.
Да вас прыеду з перамогай,
Зайду ў хату і скажу:
«Ура, Алеська, перамога!»
І зацалую, абдыму.
І разам будзем у абдымках
Стаяць хоць вечнасць – усё жыццё.
І будзем усміхацца шчыра,
Не будзем ведаць бед і слёз.
Не вінаваты ў тым, што сёння

Такі ў нас незайздросны лёс.
Чакай, каханая, вярнуся,
Ратуй каханнем ты мяне.
Чакай, Алеська, нават у скрусе,
І я вярнуся да цябе.